

Motion till riksdagen 2009/10: MJ474

av Anders Ygeman m.fl. (s)

Utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen anvisar med följande ändringar i förhållande till regeringens förslag anslagen under utgiftsområde 23 Areella näringar, landsbygd och livsmedel enligt uppställning:

Anslag	Regeringens förslag	Anslags- förändring
1:8 Ersättningar för viltskador m.m.	51 778	+49 197
1:21 Konkurrenskraftig livsmedelssektor	53 980	+10 000
1:28 Främjande av rennärigen m.m.	109 915	-49 197
Summa	19 082 120	+10 000

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av viltskadeersättningar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stöd till livsmedelssektorn.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om inrättandet av ett biogasprogram.¹
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en ökad satsning på landsbygdens hållbara utveckling.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av mångfald inom de gröna näringarna.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om hästnäringen.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om minskat näringsläckage till jord och hav.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om klimatöversyn av hela livsmedelskedjan.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om nytt mål för den ekologiskt odlade jordbruksmarken.

Fel! Okänt namn på

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökad redlighet i hanteringen av livsmedel.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om miljö- och klimatskatter.²
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av hållbar växtförädling.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbättrad skogsvård.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av att följa vetenskapens rekommendationer för fisket.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om stopp för fiskedumpningen.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om subventionering av EU:s fiske på vatten utanför EU.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en parlamentarisk fiskegrupp.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om inrättandet av en havs- och vattenresursmyndighet.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ursprungsmärkning av fisk.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om djurskyddskontrollen.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om privatiseringen av den veterinära verksamheten.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förvaltningsplan för vildsvinsstammen.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av kattutredning.

¹ Yrkande 4 hänvisat till NU.

Fel! Okänt namn på

² Yrkande 12 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Sverige var under många år en föregångare inom miljö- och jordbrukspolitiken. Vi var en intressant partner i internationella sammanhang, med kunskaper och erfarenheter som nyttjades av andra. Tack vare höga ambitioner på hemmaplan kunde vi med god trovärdighet driva på de mest progressiva miljöförslagen. Som ett resultat av den långsiktiga politiken kommer en stor del av vår dagliga energiförbrukning från förnybara energikällor.

Den svenska auktoriteten är i dag inte självklar. Sverige halkar efter, inte bara genom stigande arbetslöshet och underskott i den offentliga ekonomin. Vi har också tappat täten inom områden som energieffektivisering, miljöteknik och landsbygdsutveckling.

De gröna näringarna har stor betydelse för hur vi klarar framtiden. Vi socialdemokrater vill öka miljöåtgärderna inom landsbygdsutvecklingen, skydda våra artrika skogsekosystem så att de klarar klimatförändringarna och underlätta för konsumenterna att välja livsmedel som har producerats med omsorg om djuren, miljön och rättvisan. Vi vill investera socialt, ekonomiskt och ekologiskt i en levande landsbygd med plats för många aktiva människor.

Viltskador

När årets budget presenterades förklarade jordbruksministern att han hade höjt viltskadeersättningen med 20 miljoner kronor. Ministern sade sig vilja värna det småskaliga fisket och stärka ersättningen för de skador som orsakas av sälar. Enligt regeringens bedömning i BP10 fortsätter populationen av säl att öka samtidigt som de stora rovdjuren är kvar på nuvarande höga nivå. Men trots detta tas de 20 miljonerna återigen bort, anslaget höjs med tio miljoner och 49 miljoner förs över till anslaget 1:28 Främjande av rennäringen. Vi motsätter oss denna omflyttning av anslag, från en lagstadgad rovdjursersättning till rennäringens främjande åtgärder. Vi ifrågasätter nyttan med omfördelningen.

Livsmedlen

Vi anser inte att livsmedelsbranschen generellt behöver statligt stöd. Däremot behöver många av de småföretagare som arbetar inom de gröna näringarna ökat stöd och uppmärksamhet, speciellt de som genom att odla ekologiskt och närproducerat skapar säkra, nyttiga och icke klimatstörande livsmedel. Vi vill öka anslaget och rikta in det på ett eget socialdemokratiskt program för förbättrad matkvalitet med skärpt tillsyn, skärpta riktlinjer för redlighet, obligatorisk ursprungsmärkning m.m.

Biogasen

Utbyggnaden av förnyelsebara bränslen måste påskyndas. Genom en förnyad satsning på Klimp:en, det statliga stödet till klimatinvesteringsprogram för kommuner, näringsliv och organisationer, kan vi också förbättra förutsättningarna för en utbyggnad av den svenska biogasproduktionen. Också distributionen ska främjas för att ge tillgång till biogasstationer runtom i landet. Vi avsätter 100 miljoner kronor för utbyggnad av gasmackar och laddstationer.

Förutsättningarna för biogasutvecklingen är goda. Det svenska skogs- och jordbruket har stora möjligheter att leverera råvaror till biogas och bioenergi i övrigt. Intresset för att tillverka bränsle av gödsel, matrester, slam från vattenreningar, avfall från slakterier och växtrester ökar konstant. Den gödselbaserade biogasproduktionen har dessutom en dubbel klimatnytta; den minskar utsläppen av växthusgaser från jordbruket och ökar tillgången på förnybar energi.

Sverige har hittills räknats som ledande vad gäller rening av biogas för fordonskvalitet och vi vill behålla den tätpositionen.

För att driva på den inhemska biogasproduktionen krävs en samordning. Naturvårdsverket bör kunna bidra till en smidig samverkan mellan de olika aktörerna på marknaden: lantbrukare, pumptillverkare och distributörer med flera. I verkets uppdrag bör också ingå att nationellt samordna upphandling av så kallade flottfordon för kollektivtrafik, i syfte att stödja ett teknikgenombrott för biogasfordon.

Landsbygdens hållbara utveckling

Den tidigare socialdemokratiska regeringen var pådrivande i reformeringen av EU:s jordbrukspolitik. Vi tog kampen för att de produktionsdrivande stöden skulle tas bort. Stöden anpassas nu efter konsumenternas efterfrågan och förstärker arbetet på en bred landsbygdsutveckling.

Vår landsbygdspolitik kännetecknas av en strävan efter mångfald. Lantbruket handlar inte enbart om ett traditionellt brukande av jord och skog, utan även om ett ökat diversifierat småföretagande. Det handlar om småskalig livsmedelsproduktion, bioenergi, träförädling, landsbygdsturism, hästverksamhet, grön friskvård och rehabilitering med mera. Vi måste samtidigt ta vara på jordbrukslandskapet och hela dess mångfald av djur och växter. Landsbygdsprogrammet har till exempel stor betydelse för att bevara de viktiga naturbetesmarkerna. Ett strategiskt inriktat utvecklingsprogram kan ge förutsättningar för ett långsiktigt jordbruk och ett uthålligt nyttjande av naturbetesmarkerna.

Landsbygdens disparata sysselsättningar grundar sig till viss del på Sveriges växlande landskapsbild. Förutsättningarna för odling och djurhållning varierar från de norra delarnas korta sommar till de sydliga trakternas bördighet. Det är de lokala förutsättningarna som ska gälla för framtidens landsbygds politik.

Fel! Okänt namn på

En väl fungerande infrastruktur krävs för att binda samman de lokala perspektiven. Den digitala infrastrukturen är minst lika viktig, med god uppkoppling och säker eltillförsel. Bra och billiga bostäder är nödvändiga, inkluderat fler hyresrätter. Tillgången till kommunal, statlig och kommersiell service är ytterligare faktorer som avgör för framtiden.

Den borgerliga regeringen har hittills missgynnat landsbygdsutvecklingen. De partier som under valrörelsen ville satsa på småföretagandet har fått mycken kritik för sin oförmåga att regelförenkla och företagsförbättra. Arbetsgivaravgiftens sänkning med en procentenhet betyder cirka 80 kronor i månaden för en genomsnittlig lantbrukare. För den summan kan han eller hon anställa en extra personal under 15 minuter per månad.

I landsbygdsprogrammet poängteras inriktningen på mångfald. Förutom den diversifiering av sysslor som vi socialdemokrater förespråkar, vill programmet omfatta etnisk mångfald. Personer med utländsk bakgrund ska i större utsträckning kunna delta i jord- och skogsbruket. Detsamma ska gälla för kvinnor och unga människor. Här är tillgängligheten till utbildning viktig, liksom att företagare på landsbygden på ett enklare sätt ska kunna ta del av forskning och utveckling. Vi vill också betona vikten av att medlen betalas ut i god tid till de lantbrukare och andra som söker ekonomiskt stöd för landsbygdens utveckling. Risken är annars att tidsbundna projekt försenas eller helt enkelt läggs ned.

En ofta förbisedd entreprenör inom lantbruket är hästägaren. Det finns många hästföretag på den svenska landsbygden och hästnäringen har stor ekonomisk och regionalpolitisk betydelse. Ändå ses inte hästnäringen som en självklar del av landsbygdsutvecklingen. Vi anser att regeringen bör uppmärksamma hästsektorn och mer aktivt främja ett livskraftigt hästföretagande.

Jordbruket, skogsbruket, trafiken, industrierna och hushållen påverkar övergödningen av våra sjöar och hav. Att anlägga våtmarker och buffertzoner kan minska läckaget av näringsämnen från jordbruket. Också fånggrödor bidrar till att hålla näringen kvar i jorden, liksom inställd höstbearbetning. Vi menar att staten och jordbruksnäringen tillsammans bör ta ett krafttag för att hitta lösningar på de problem som rör det traditionella jordbruket. En mängd vinster finns att göra såväl för den enskilde lantbrukaren genom minskade energikostnader som för staten genom minskade utsläpp. En utökad rådgivning måste ingå i problemlösningen och här är projektet Greppa Näringen en god förebild.

Livsmedelskedjan

I landsbygdsprogrammet ingår att skapa mervärden av ekologiska och närproducerade livsmedel. Produkterna kan bidra till ett ökat företagande på landsbygden.

Livsmedelssektorn med sin vattenkonsumtion, sitt näringsläckage och sina långa transporter är en del av klimatdebatten. De etiska aspekterna är också viktiga. Maten ska komma från djur som har fått sina biologiska förutsätt-

Fel! Okänt namn på

ningar tillgodosedda, fått foder av god kvalitet och har transporterats under drägliga förhållanden.

Svenska lantbrukare har tagit fasta på dessa krav och skapat *ett svenskt mervärde*. Vi vill vidareutveckla detta mervärde genom att satsa på närproducerad och ekologisk mat. Livsmedlen ska märkas på sådant sätt att konsumenten tydligt ser vad han eller hon betalar för. Det gäller varans ursprung, transport, förädling och energiåtgång. I satsningen bör ingå att stat, landsting och kommuner köper in närproducerade *och* ekologiska livsmedel. Den miljöinriktade offentliga upphandlingen är ett viktigt verktyg för klimatmärkningsen.

Transporterna är en del av livsmedelskedjan. För att minska beroendet av fossila bränslen är det viktigt att se över hela kedjan:

- ? Hur produktionen sker på gården; omsättningen av kväve i marken, husdjurens utsläpp av metan, fodrets sammansättning.
- ? Hur förädlingsindustrin arbetar; effektivare energianvändning, ökad andel bioenergi, förpackningar av förnybara material.
- ? Hur handeln görs energimedveten; kontroll av kyl- och frysdisk, värme och ventilation, klok exponering som hjälper konsumenterna till klimatsmarta val, säsonganpassade varor, god logistik med ecodriving.
- ? Hur konsumenterna får insikt om sin makt att påverka, att välja produkter med låg klimatbelastning, att göra säsonganpassade inköp och att endast köpa det man förbrukar.
- ? Sist, men inte minst, är det viktigt att konsumenterna kan påverka det enorma energislöseri som all bortslängd mat innebär. Varje år slängs stora mängder mat, de svenska matvarubutikerna kastar mer än 100 000 ton mat årligen för en kostnad av drygt två miljarder kronor.

Ekologiskt och närproducerat

Redan efter ett år vid makten strök den borgerliga regeringen anslaget till ekologisk produktion ur budgeten. De tidigare öronmärkta pengarna fördes över till anslaget för en konkurrenskraftig livsmedelssektor. Vi anser inte att livsmedelsbranschen generellt behöver statligt stöd, enligt text ovan. Vi vill öka anslaget och rikta in det på ett eget program för förbättrad matkvalitet med bland annat obligatorisk ursprungsmärkning. Vi vill också att närproducerade ekologiska varor ska prioriteras vid offentlig upphandling. Riksdagen bör lägga fast ett nytt mål att 15 procent av jordbruksmarken ska vara ekologiskt odlad 2015 och 30 procent 2020.

Efter debatten om hur långt den offentliga upphandlingen kan sträcka sig har Miljöstyrelsen nyligen gett en hänvisning. Rådet säger ja till upphandlarnas önskan att få kräva att kött ska vara producerat på ett sådant sätt att det passar svensk djurskyddslagstiftning. Utländska producenter är, enligt rådet, fria att anpassa sin produktion till de specifika krav som upphandlarna ställer.

Vi vill också att forskningen och kunskapen om den ekologiska produktionen ska utvecklas. Fördelarna måste tydliggöras. Utsläppen från den tradit-

Fel! Okänt namn på

ionella livsmedelsproduktionen ökar stadigt, trots att jordbruksnäringen anstränger sig för att bli mer miljöeffektiv. Orsaken är bland annat att vi äter mer kött och importerar mer kött. Konsumenterna behöver ökat stöd och bättre kunskap för att välja rätt.

Vår mat

I vårt matprogram vill vi göra maten säkrare för oss konsumenter och mindre störande för miljön och klimatet. Vi vill också skärpa riktlinjerna för redlighet. Det innebär att uppriktigheten bland producenterna måste förbättras. Idag är det till exempel tillåtet att marknadsföra ”äkta gammeldags vaniljgräddglass” utan att produkten innehåller grädde eller vanilj eller är producerad på gammeldags vis. På samma sätt kan kokt skinka säljas med svensk flagga, utan att komma från Sverige. Konsumenterna ska inte bli lurade, därför måste kraven på livsmedelsindustrin öka. Vi vill också öka kunskapen om livsmedel och livsmedelstillverkning och vi menar att skolorna i sin hemkunskapsundervisning bör ta med klimataspekterna på maten.

Miljö- och klimatskatter

Regeringen avskaffar skatten på handelsgödsel från den 1 januari 2010, trots att regeringen själv bedömer att beslutet förvärrar utsläppen av kväve. Det är inte ansvarsfullt. Jordbruket är, tillsammans med trafiken, den stora källan till kväveutsläpp i haven. Det behövs en beskattning som ger incitament till minskade utsläpp.

Vi vill också att nedsättningen av koldioxidskatten på fossila bränslen inom jord- och skogsbruk ska minska. Regeringen föreslår detta i sin budgetproposition och vi instämmer. Men vi vill även att de som lever upp till tydliga krav på minskade utsläpp ska kunna få en återföring av dieselskatten för jordbruks- och skogsmaskiner av motsvarande omfattning som tidigare. Därför införs ett stöd om 50 miljoner kronor per år.

Hållbar växtförädling

Debatten om genmodifierade grödor (GMO) fortsätter, om än inte så högt för tillfället. Från socialdemokratisk sida har vi alltid hävdats försiktighetsprincipen; GMO-grödor kan endast godkännas för odling och foder om de är säkra ur hälso- och miljösynpunkt. Den svenska inställningen bör dock förtydligas kring hur grödorna ska regleras, hur oavsiktlig spridning ska förhindras och hur samexistensen med konventionell och ekologisk odling ska regleras.

Som förberedelse inför ett ställningstagande till GMO vill vi att regeringen växlar spår och utreder en hållbar växtförädling. Klimatförändringarna gör detta nödvändigt. De stora globala växtförädlingsföretagen, som under senare år har tagit över utvecklingsarbetet, visar dessutom inget större intresse för

behoven av lokalt utsäde på en liten marknad som Sverige. Vi menar att de nordiska länderna måste samarbeta för att upprätthålla kompetensen och resurserna för vår framtida livsmedelsförsörjning.

Skogsbruket

Vår svenska skog ska ge råvara till skogsindustrin, öka inslagen av trähusbyggen och ge nya möjligheter för uttag av biomassa. Den är betydelsefull för människors rekreation och hälsotillstånd. Den bidrar till upplevelseturismen som har stor ekonomisk potential. Den uppfyller många behov av friluftsliv. Skogs- och tränäringen är viktig för sysselsättningen på landsbygden samtidigt som den är en stor tillgång i arbetet på ett hållbart samhälle. Trä och träfiber är en förnybar och nationell resurs, en ökad användning av trä ska främjas. Genom en breddad forskning ska vi kunna nyttja en av de bästa biologiskt förnybara råvarorna. Diskussionen pågår om hur den svenska skogen kan användas som kolsänka, liksom hur detta ska balanseras mot värdet av biologisk mångfald.

Som en av världens främsta skogsnationer, den största inom EU, är vi också en internationell föregångare. Sverige har en pedagogisk uppgift i arbetet för ett globalt långsiktigt hållbart skogsbruk.

Vi ska vara rädda om vår skog. Därför måste skogsvården förbättras på ett mer konstruktivt sätt än vad regeringen förmår. Många skogsägare uppfattar till exempel inte kraven i skogsvårdslagen som tillräckligt skarpa. Detta leder till att bland annat återväxten blir mindre. Regeringen måste vidta åtgärder som ökar de skogsvårdande insatserna röjning, gallring och återplantering. Vi vill också att Skogsstyrelsen fortsätter sitt arbete som expertmyndighet åt regeringen, som rådgivare åt skogsnäringen och som främjare av skogsvårdslagen. Vi motsätter oss starkt regeringens avveckling av Skogsstyrelsens uppdragsverksamhet. Skogsstyrelsens arbete som värderande tredje part mellan köpare och säljare bör fortsätta.

Fisket

Den socialdemokratiska fiskepolitiken bygger på att havets resurser brukas på ett ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart sätt. Det är vår uppgift att ge fiskenäringarna de rätta förutsättningarna så att de kan utveckla en långsiktighet i företagandet.

Fisket har under lång tid präglats av en kortsynt närighet. Utfiske, svartfiske och fiskedumpning är termer som vi har brottats med under senare år. Ändå finns fortfarande chansen för ett framtida fiske i såväl Östersjön som Västerhavet.

Vårt första krav är att Sverige följer de rekommendationer som forskarna vid Internationella havsforskningsrådet (ICES) ger. Vi är övertygade om att det finns en reell möjlighet till att trygga torskens och andra fiskearters fortlevnad. Några goda tillväxtår för torsken har bidragit till denna optimism. Vi

Fel! Okänt namn på

vill också att den borgerliga regeringen visar musklerna och börjar driva på inom EU för att alla medlemsstater fullt ut ska följa ICES rekommendationer.

Vårt andra krav är att fiskedumpningen omedelbart stoppas. I dag slängs upp emot 60 procent av all fångad fisk tillbaka i havet, bland annat den torsk som fångas vid fiske av andra arter. Detta beror på de beslut som fattas vid EU:s kvottilldelningar.

EU fastställer varje år en högsta tillåten fångstmängd för de viktigaste fiskebestånden. Denna högsta tillåtna fångstmängd fördelas mellan medlemsstaterna enligt ett utarbetat nationellt kvotsystem. Fisket regleras därutöver genom olika tekniska regleringar som handlar om redskapsbegränsningar, utformning av selektiva redskap, maskstorlek samt stängda eller fredade områden.

Vi anser att all fångad fisk ska vara landad fisk. För Sveriges del bör regeringen begära undantag för att få föra i land fisk som fångats utöver kvoten. Det är ett första steg mot ett dumpningsförbud. Den fisk som fångas utöver kvot ska naturligtvis inte saluföras.

Krav nummer tre är att EU:s subventionering av fiske i vatten utanför EU upphör. En utskrotning av fiskeflottan är nödvändig, detta kan ske med hjälp av EU:s strukturfonder och med nationella medel. En mer specificerad utskrotning måste också göras utifrån beståndens storlek och den fiskekapacitet som finns.

Vi föreslår också att regeringen snarast tillsätter en parlamentarisk fiskegrupp som bidrar till arbetet med EU:s nya fiskepolitik. En nationell samsyn om fiskets förutsättningar kan vara positivt vid förhandlingarna i Bryssel.

På nationell nivå vill vi att en havs- och vattenresursmyndighet inrättas, förslagsvis med havsutsikt i västra Sverige. Fiske och fiskevården ska ingå i myndighetens uppgifter, liksom den övergripande helhetssyn som krävs för att komma till rätta med havsmiljöns ekologiska problem. Skapandet av en ny havs- och vattenresursmyndighet bör hanteras på ett omsorgsfullt sätt för att åstadkomma enighet inom berörda organisationer och bland riksdagspartierna.

Vi vill arbeta vidare med de lokala och regionala råd som riksdagen har beslutat om. En av de viktigaste fiskepolitiska uppgifterna är att skapa en samverkan mellan näring, miljöorganisationer, forskare och kustkommuner. Här har den nya myndigheten en stor uppgift. Myndigheten ska också ansvara för att skilda fiskeområden stängs av under olika tidsperioder.

Det ”småskaliga” fisket runt våra kuster ska prioriteras eftersom det är regionalpolitiskt viktigt: för glesbygden, för sysselsättningen, för turistnäringen och inte minst för fiskenäringen. Det fria handredskapsfisket ska också fortsatt värnas.

Slutligen vill vi poängtera att konsumenternas behov av ursprungsmärkta livsmedel givetvis också ska gälla fisk. Konsumenten ska ha rätt att veta var och när fisken är fångad och om och hur den är beredd. Vi vill införa ett märkningssystem för fiskhandeln. Importörerna ska ta ansvar för den fisk som importerats och handlarna för den fisk som säljs. Fiskar som säljs med osäkra uppgifter om ursprung och bestånd ger också viktig information.

Djurskyddet

Sverige har hittills haft världens bästa djurskydd som vi har utvecklat i kombination med ett konkurrenskraftigt jordbruk och en framgångsrik forskning. Den socialdemokratiska ambitionen var att djuren i EU ska ha samma goda skydd som djuren i Sverige, och inte tvärtom. Vi motsätter oss en sänkning av kraven på ett optimalt djurskydd, i syfte att anpassa Sverige efter övriga medlemsstater.

Vi tvivlar på regeringens omsorg om skattemedel när Djurskyddsmyndigheten läggs ned och djurskyddskontrollen överförs från kommuner till länsstyrelser. Vi menar att djurskyddsfrågorna, som i dag tillhör Jordbruksverket, bör ha ett eget kompetensområde och inte handläggas av en myndighet som också har näringsintressen att ta hänsyn till. Överflyttningen av djurskyddskontrollerna till underfinansierade länsstyrelser har på flera håll i landet varit förödande för kontrollverksamheten. På många ställen görs idag inga planerade kontroller. Vissa länsstyrelser har inte ens resurser till de akuta kontrollerna.

Vi befarar att små jordbruk och små kontrollenheter drabbas värst i och med de ökande avstånden. Den effektiva samordning som fanns mellan många kommuners djurskyddskontroll och deras miljö- och hälsoskyddskontroll har försvunnit. De effektivitets- och förenklingsvinster som regeringen förespråkade är svåra att upptäcka.

Veterinär verksamhet

Vi vill bevara en fortsatt god smittskyddsorganisation och en veterinär serviceverksamhet landet runt. Den privatisering av veterinärerna som regeringen vill genomföra riskerar att ge vissa delar av landet en bristande veterinär vård. På platser med få djurhållare och låg djurtäthet kommer inga veterinärer att vilja starta eget. Detta slår mot landsbygdens och de gröna näringarnas utveckling.

Vildsvin

Vildsvinsstammen har ökat kraftigt i Sverige under de senaste åren. Idag finns drygt 60 000 vildsvin från Dalälven och söderut. Djuren orsakar stora skador i jord- och skogsbruket samtidigt som det inträffar allt fler trafikolyckor med vildsvin inblandade. Totalt ökade antalet viltolyckor förra året med 14 procent, vildsvinsolyckorna ökade med 55 procent.

Naturvårdsverket säger i en rapport att vildsvinsstammen kan begränsas genom ett högre jaktryck. Verket föreslår också att planerad åtling och utfodring av vildsvin ska ske på platser som ligger på behörigt avstånd från odlingsmark. Vi anser att regeringen snarast bör presentera en förvaltningsplan för vildsvinsstammen.

Fel! Okänt namn

Katter

Katter har av tradition ett lågt ekonomiskt värde, vilket gör att de av många behandlas vårdslöst och som något man gör sig av med när intresset sviker. Det finns ett antal organisationer som tar hand om övergivna katter, men resurserna är små och täcker inte behovet. Vi menar att kattens status måste uppvärderas.

Också i den borgerliga regeringens proposition om tillsyn av hundar och katter märks ointresset för katter. Frågan om märkning och registrering av katter har helt sonika lyfts bort ur propositionen. Vi vill att regeringen snarast tillsätter en kattutredning, som ett första steg på vägen mot en lag om märkning och registrering av katter.

Stockholm den 6 oktober 2009

Anders Ygeman (s)

Carina Ohlsson (s)

Helén Pettersson i Umeå (s)

Bo Bernhardsson (s)

Roland Bäckman (s)

Ann-Kristine Johansson (s)

Jan-Olof Larsson (s)

Aleksander Gabelic (s)